

Dér, hvor jeg tror der er store muligheder, er, som jeg også sagde i mit første oplæg, ved at kigge på, hvordan vi kan få en bunke af de indberetninger, vi i dag ved at der skal sendes til 117 forskellige steder, kørt sammen, og hvordan vi kan bruge dem sammen med bl.a. vores teknologi, sådan at vi kan få nogle forenklede dele.

Lad os samtidig kigge på, hvordan vi i forbindelse med hvert lovforslag, der skal vedtages, i den henseende kan gøre det bedre. Lad os få en vurdering af den administrative byrde. Jeg tror ligeledes, at vi ville opnå noget, hvis vi i et tættere samspil med erhvervslivets enkelte brancher fik en snak, inden de enkelte lovforslag blev gjort helt færdige, om, hvordan den praktiske udmøntning skal se ud.

Det var nogle af de bud, jeg kom med, og det er noget af det, jeg synes det er konstruktivt at se på og gå videre med.

(Kort bemærkning).

Svend Erik Hovmand (V):

Når fru Lissa Mathiasen bruger udtrykket, at det er sværere end som så, er det jo meget naturligt, at det er en socialdemokrat, der bruger det, for som hr. Kim Behnke netop har redet gjort for, forholdt det sig sådan, at de initiativer, den tidligere regering tog med afbureaukratiseringsplanen, blev mødt med modstand fra en kant af Socialdemokratiet. Det er klart, at når man har den grundlæggende holdning, at politikere er bedre til at drive erhvervsliv end erhvervslivets egne folk, og at pengene først skal opkræves med bebyrer, og hvad ved jeg, og ind at vende i de offentlige kasser og så betales ud til dem, man nu synes skal have dem – tag f.eks. de grønne afgifter – når man er tilhænger af den slags systemer, som Socialdemokratiet jo elsker, får man bureaukrati i et omfang, som vore nabolande forbavses over at vi kan leve med.

Men min appel igen: Lad os nu lade de stridigheder ligge og finde nogle konstruktive løsninger! Og først og fremmest: Lad os dog stå sammen om én ting, nemlig at fastholde de beslutninger, som vi træffer! Og når et klart flertal i Folketinget for 1 år siden blev enigt om, at det nu ville standse bureaukratiølgen og have en afviklingsplan for det alt for meget bureaukrati her i landet, skal vi politikere stå fast på det og ikke acceptere, at det bare får lov at køre videre hverken i Danmarks Statistik eller nogen af de andre steder.

Vi bør stå vagt om de beslutninger, vi har truffet, og det er derfor, vi i dag holder ministeren og regeringen fast på en afviklingsplan for de bureaukratiske regler, som vi mener er overflødige. Jeg håber, at vi kan gøre det i enighed.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Hvis der er nogen, der sidder her i dag, som faktisk er interesseret i, hvordan lettelse af administrative opgaver kommer til at se ud i fremtiden, er jeg ikke sikker på, at de føler, at den diskussion, der nu har kørt her, er specielt konstruktiv, og derfor vil jeg da godt stoppe den.

Men som min sidste bemærkning vil jeg da godt spørge hr. Svend Erik Hovmand og andre her i salen, om de er enige i, at under firkløverregeringen var man ikke afhængig af, om Socialdemokratiet stemte for, for at finde et flertal. Der var hele vejen igennem i de 10 år, man sad, mulighed for at danne flertal uden om Socialdemokratiet, hvis man ville: Så det er vist en lidt dårlig undskyldning at bruge her fra talerstolen i dag at sige, at det kun var, fordi Socialdemokratiet ikke ville være med. Rent faktisk havde firkløverregeringen muligheden, og hvis den havde villet, kunne man have brugt den, men fair nok.

Jeg håber alligevel, at jeg kunne høre, at der lå et lille gran af erkendelse af, at man også dengang var klar over, at det var en svær nød at knække, men lad os nu gå konstruktivt til værks i stedet for. Det hører jeg også ligger i hr. Svend Erik Hovmands udsagn i dag.

Flemming Hansen (KF):

Jeg er glad for, at vi får lejlighed til at få denne debat i Folketinget i dag om et emne, som er utrolig vigtigt. Jeg skal også sige, at jeg er opmærksom på, at indholdet af denne debat ikke må forveksles med den forespørgsel, vi har engang i januar måned. I Det Konservative Folkeparti er vi enige om, at begge debatter er meget nødvendige, og vi skal forsøge at skille dem ad, selv om de selvfølgelig har et nært slægtskab.

Jeg tager udgangspunkt i den rapport, regeringen har ladet udarbejde, hvor det er en del af finanslovforliget for 1995, og hvor regeringen og i hvert fald Det Konservative Folkeparti er enige om, at dette emne på mange områder trænger til en grundig løsning.